

ΤΡΙΤΗ ΠΡΑΞΗ

(Το γραφείο του Frank στη φυλακή. Αριστερά μία είσοδος, δίπλα της ένα παράθυρο που δεν βλέπουν οι θεατές – εσωτερική γωνία.

Στο κέντρο μια μεγάλη ντουλάπα, που θα μοιάζει κάπως με τη πόρτα και θα χωράει μέσα ένας άνθρωπος. Δίπλα ένα καρφί – κρεμάστρα για το καπέλο κλπ.

Μία προτομή του Φραγκίσκου Ιωσήφ κοντά στην είσοδο.

Από την άλλη μεριά της ντουλάπας μια σκάλα, που οδηγεί σ' έναν στενό διάδρομο μπροστά από τα κελιά στον πρώτον όροφο ή ημιώροφο. Προαιρετικά μπορεί να φαίνονται τουλάχιστον δύο κελιά με τα νούμερα 12 και 13.

Δεξιά το γραφείο, μια καρέκλα γραφείου και δύο καθίσματα επισκεπτών.

Πάνω στο γραφείο είναι ένα σιφόνι σόδας, ένα μπουκάλι κονιάκ, ποτήρια κλπ.

Στη σκηνή είναι διάσπαρτα τρία η τέσσερα ξύλινα κασόνια διαφόρων διαστάσεων, που να μπορούν να κάθονται ή να στέκονται άνθρωποι πάνω τους.)

ΣΚΗΝΗ 1

ALFRED (Τραγουδά από το κελί του)

«*Täubchen, das entflattert ist...*» κλπ.

(Στη σκηνή εμφανίζεται ο Frosch με μια λάμπα θυέλλης στα χέρια του)

FROSCH (μόνος του)

Ε, ρε φυλακή, μεγαλείο!

Ο κρατούμενος στο κελί 12 δε βάζει γλώσσα μέσα του!

τραγουδάει πάλι χαζομάρες..!

Ησυχία..! ... Ησυχία λέω...!

Άφησες το πουλί σου ελεύθερο και κείνο πέταξε...

Ε, τι ήθελες να κάνει..;

Κύριε Διευθυντά, κύριε Διευθυντά...!

Που είναι ο αγαπητός μου κύριος Διευθυντής;

Εγώ είμαι εδώ και ο Διευθυντής μου δεν είναι στη θέση του..!

Απαράδεχτο..! Απαράδεχτο, κύριε Διευθυντά..!

Αλλά τι συγχύζομαι και θα μου ανέβει η πίεση..;!

Ας πω μια γουλιά Schlivowitz να ηρεμήσω.

Έλα μπουκαλάκι μου...! Στην υγεία σου Frosch..!

(πίνει)

Αααχ..! Ε λοιπόν, τι να σου πω..!

Μόλις πει κανείς μια γουλιά Schlivowitz γίνεται άλλος άνθρωπος.

Και γιατί να μη πει και ο άλλος άνθρωπος μια γουλίτσα;

Στην υγεία σου Frosch νούμερο 2..!

Όταν πίνω μαζί σου... ανοίγει η καρδιά μου..!

ALFRED (Τραγουδά)

«*Glücklich ist wer vergisst ....*»

FROSCH

Ησυχία, λέω..! Όταν ένας Δημόσιος Υπάλληλος
πιάνει δουλειά απ' τα χαράματα, θέλει την ησυχία του..!

ALFRED (Τραγουδά)

«*Vieni, vieni!...*»

FROSCH

Κανείς δεν βγαίνει από εδώ μέσα φιλαράκο, κανείς.

ALFRED (Τραγουδά)

«*Dies Bildnis ist bezaubernd schön!...*»

FROSCH

Α, βλέπει τη φωτογραφία μου...!
Κατεργαράκο, θέλεις να με καλοπιιάσεις;

ALFRED (Τραγουδά)

«*La donna è mobile, κλπ.*»

FROSCH

Ησυχία...!
Ησυχία λέω, αλλιώς θα σε πετάξω έξω από δω μέσα...!
(*O Alfred σταματάει να τραγουδά*)
Α, χα..! Είδες; Τάκανε πάνω του ο τροβαδούρος μας..!
Όχι παίζουμε..!
Μωρέ, πως άδειασε έτσι το κεφάλι μου!
Όλο μου το μυαλό μπήκε στη μπουκάλα,
γι' αυτό έγινε κι έτσι βαρειά! ...Ασήκωτη, πανάθεμά την...!
Ησυχίααα...! Μπα, δεν τραγουδάει!
Αλλά βάζω στοίχημα σε μια γουλιά,
πως μέχρι να μετρήσω ως το τρία, θα ξαναρχίσει πάλι...!
Ένα-..., Δύο-..., ... - μη με κρεμάς - δυόμισι-..., παρατέταρτο, -
- έλα, μη μου το χαλάς – τρεις παρά πέντε...

ALFRED (Τραγουδά)

«*O sole mio...*»

FROSCH

Ζήτωωωω..! Νικήσαμε Frosch..! Έλα να σε κεράσω..! (*πίνει*)

ALFRED (Τραγουδά)

«*Ah cane! Ah traditore! Ceppo di basilisco
Io v'obbedisco, ma non capisco*»

FROSCH

«...μα το φανάρι μου δε βρίσκω..!»...

Που είσαι φαναράκι μου;

Βρε να πάρει η οργή, τώρα δεν το κράταγα; Φανάρι! Πάει, χάθηκε.

«Φανάρι, φαναράκι μου...! - Εσύ 'σουν το μεράκι μου...!»

Με συγχωρείτε μαέστρο μου, εσείς που τα πάντα οράτε,
μου λέτε που άφησα το φαναράκι μου..;!

Α, να το! Βρε το κακορίζικο! Που είχες κρυφτεί μωρέ, ε;

Έλα, το μικρό μου..! έλα στο μπαμπά...! Έλα, ματάκια μου..!

Έλα καλώς το, έλα καλώς το..!

(με πολύ άγρια φωνή)

Τσακίσου λέω...!

(Το φανάρι έρχεται προς τον Frosch, τραβηγμένο από τα πάγια με την πετονιά.

Ο Frosch το παίρνει και απέρχεται)

Ε, ρε φυλακή, μεγαλείο!

ΣΚΗΝΗ 2

Nr. 13 Melodram (σελ. 195)

Ο Frank εμφανίζεται περπατώντας με αβέβαιο βήμα, με το παλτό του κουμπωμένο στραβά και το καπέλο του βαθιά καθισμένο στο κούτελό του. Προσπαθεί με δυσκολία να περπατήσει σε μια ευθεία. Βγάζει το καπέλο του και το πετάει σε μια γωνιά.

- 1 Στο *Walzertempo* αρχίζει να κινείται ρυθμικά και να σφυρίζει τη μελωδία.
- 2 Χορεύει όλο και πιο ζωνρά με το μισοβγαλμένο παλτό του.
- 3 Σταματά απότομα και κοιτάζει τριγύρω φοβισμένα.
Αρχίζει τη προσπάθεια να βγάλει εντελώς το παλτό του και τελικά... το κατορθώνει.
Ξαναβρίσκει το κέφι του.
- 4 Νομίζει ότι ακόμα βρίσκεται στην αίθουσα του χορού, κάνει υποκλίσεις και λέει:
- Olga, έλα κοντά μου..! Ida, μου σας θέλω και τις δυο..!
- 5 Χορεύει προς την άλλη μεριά και με προφορά μεθυσμένου προς το κοινό:
- Ο Μαρκήσιος είναι φίλος μου... κολλητός μου...!

Τραγουδά στην αρχή σιγά και βαθμιαία δυναμώνει την ένταση:

Die Majestät wird anerkannt, anerkannt, rings um Land

Jubelnd wird Champagner der Erste sie genannt!

Es lebe Champagner der Er - pst!

(Τσάι... Σιφόνι ... Πούρο... Εφημερίδα...)

ΣΚΗΝΗ 3

(Ο Frank κοιμάται στο γραφείο του, κάτω από την εφημερίδα. Το πούρο του έχει ανοίξει τρύπα στην εφημερίδα και προεξέχει)

FROSCH *(μπαίνοντας στη σκηνή τραγουδά)*

«τα Κάστρα του Γιεντί-Κουλέ... τα πήδηξα μια νύχτα ...»

(βλέπει το καπέλο του Frank)

Ποιος άφησε να μπει εδώ μέσα το βρωμόσκυλο..; όξω ρε, όξω!

(Σηκώνει το καπέλο και παρατηρεί το πεσμένο παλτό)

Α, ο κύριος Διευθυντής...

(Κρεμάει το καπέλο, που πέφτει και σηκώνει το παλτό)

Ο κύριος Διευθυντής βγήκε απ' τα ρούχα του..!

(Κρεμώντας το παλτό αντιλαμβάνεται τον Frank και το πούρο του.

Ο Frank αναστενάζει)

Α, να ο κύριος Διευθυντής..!

Κοιμάται εν υπηρεσία, πάντα υπό την κάλυψιν του τύπου...

(Τον πλησιάζει)

Μπούφ..! Τι χόρτο είναι αυτό που καπνίζεις...!?! Πα, πα, πα..!

Για να καπνίσεις τέτοιο πράμα χρειάζεσαι καταλύτη.

Αυτό είναι μόλυνση του περιβάλλοντος, κύριε Διευθυντά.

Μα τι διαβάζει, αφού η εφημερίδα είναι ανάποδα...!

(Σκύβει πιο πολύ στην εφημερίδα)

Αα..! Είναι η πολιτική ενημέρωση...!

Για να μάθεις την αλήθεια, πρέπει να τη διαβάζεις ανάποδα..!

(τραβάει το πούρο και βάζει στη θέση του το δάχτυλό του.

Καπνίζει το πούρο και γελάει)

Χα, χα..! Βυζαίνει...! *(και ξαφνικά)*

Άου..! Μη δαγκώνεις, κύριε Διευθυντά..!

(με κατανόηση)

Δαγκανιάρικο..!

(τραβάει μια ρουφηξιά και βάζει το πούρο στη θέση του. Μετά σιγά στον Frank)

Κύριε Διευθυντά..! Κύριε Διευθυντά..! *(πιο δυνατά)* Κύριε Διευθυντά!

Ε, τώρα θα δεις.

(ψιθυριστά και ερωτικά στ' αυτό)

Κύριε Διευθυντάαα..!!!

FRANK *(ζυπνάει)*

Ποιος ..; ι είναι; Τι τρέχει;

FROSCH

Λαμβάνω την τιμή να αναφέρω... τίποταναξιόλογε κύριε Διευθυντά.

FRANK

Τι είπες..!

FROSCH

Λαμβάνω την τιμή να αναφέρω, τίποτα - παύλα - αξιόλογο, κόμμα, κύριε Διευθυντά, τελεία, παύλα και θαυμαστικό...!

Μόνο ο κρατούμενος απ' το κελί νούμερο 12, δε βάζει γλώσσα μέσα..! Όλο τραγουδάει...! Μου ζήτησε λέει κι έναν εργολάβο...!

FRANK

Τι..!

FROSCH

Εε..., δικολάβο..!

FRANK

Βεβαίως, είναι δικαίωμά του..! Ειδοποίησες κάποιον να έρθει;

FROSCH

Βεβαιότατα..!

FRANK *(δείχνοντάς τον με δύο δάχτυλα)*

Frosch, από πότε έχεις και τον αδερφό σου μαζί;

FROSCH *(στο κοινό)*

Όρε μανούλα μου, αυτός είναι πιο σουρωμένος κι από μένα..!

FRANK

Frosch.! Τι εμφάνιση είναι αυτή;

FROSCH

Σας αρέσω, κύριε Διευθυντά..!?

FRANK

Έλα πιο κοντά.... Έλα κοντά, λοιπόν, σου λέω!

FROSCH

Τι σκοπούς έχετε, κύριε διευθυντά;

FRANK

Άου..! Στο διάολο η σαμπάνια! Το κεφάλι μου πάει να σπάσει..!

FROSCH

Εμ, τέτοιο κεφάλι..!

FRANK

Γιατί τρεκλίζεις μωρέ;

FROSCH

Μπα! Και του λόγου σας τρεκλίζετε κύριε διευθυντά!

FRANK

Frosch, σε βλέπω διπλό και κουνιστό...!

FROSCH

Και εγώ σας βλέπω δύο κουνιστούς, αξιότιμοι κύριοι Διευθυντές..!

FRANK

Αχ, παράτα μας. Φτιάξε μου έναν καφέ.

FROSCH

Καφέ; Για ποιόν από τους δυο σας;

FRANK

Έναν καφέ, είπα...!

FROSCH

Δε πίνεις καλύτερα μια γουλιά Schlivowitz να συνέλθεις,

(ακούγεται το κουδούνι)

FRANK

Τι συμβαίνει; Χτύπησε το κουδούνι;

FROSCH

Ναι, κι εμένα μου φάνηκε...!

«Ποιος να χτυπάει στη πόρτα μας – όταν γλυκοχαράζει ;
Βοριάς χτυπάει τη πόρτα μου – και στη ψυχή μου αγιάζει»...

Καλό, έ...;..!

FRANK

Κοίταξε ποιος είναι...!

FROSCH

Εγώ;

FRANK

Ε, ποιος άλλος;

FROSCH

Μια στιγμή..!

(πηγαίνει στη πόρτα ανάμεσα από κιβώτια. Κρεμάει το καπέλο, που πέφτει πάλι)

Αμάν πια, μας κουβαλήσανε σήμερα κι αυτά τα κιβώτια

και πρέπει να παίρνουμε τη περιφερειακή..!

Για να πας στη Περαιά πρέπει πρώτα ν' ανέβεις στο Ρετζίκι..!

(βγαίνοντας έξω, σπάει ένα τζάμι παραθύρου και επιστρέφει)

Κύριε Διευθυντά, λαμβάνω την τιμή να αναφέρω,

ότι εν ώρα υπηρεσίας λύγισα ένα παράθυρο..!

FRANK

Τι βλέπεις;

FROSCH

Μια στιγμή..! *(επιστρέφει)* Σπασμένα τζάμια..!

FRANK

Τι άλλο;

FROSCH

Μια στιγμή..! *(επιστρέφει)* Κι άλλα σπασμένα τζάμια..!

FRANK

Και έξω;

FROSCH

Μια στιγμή..! *(επιστρέφει)*

Κύριε Διευθυντά, τρέχα, τρέχα, τρέχα, τρέχα, τρέχα....

FRANK

Πως; Σε εμένα μιλάς έτσι..;

FROSCH

Με συγχωρείτε! Μην τρέχεις, μην τρέχεις, μην τρέχεις!

FRANK

Είσαι με τα καλά σου; Δεν ξέρεις τι λες;

FROSCH

Ε, έτσι... το είπα ... mot passant...!

FRANK

Ποιος είναι λοιπόν;

FROSCH

Είναι τέσσαρες κυρίες..!

FRANK

Τέσσαρες ;

FROSCH

Τώρα, μπορεί νάναι και δύο..! Είπαμε:
Σήμερα τα βλέπω όλα διπλά, αξιότιμοι κύριοι Διευθυντές..!

FRANK

Και... τι κυρίες..., πώς είναι..!

FROSCH

Μια στιγμή..! Πρέπει να ξανακοιτάξω..! *(επιστρέφει)*
Πολύ ωραίες..! Πανέμορφα μάτια και νάσα κάτι... αυτιά..!

FRANK

Ρώτα τις, ποιες είναι...!

FROSCH

Μια στιγμή..! Κυρίες, ποιες είσατε;

OLGA & IDA *(από απέξω)*

Η Olga και η Ida..!

FRANK

Ίιιιιχ...! Η Olga και η Ida..!

FROSCH

Η Olga και η Ita..;? *(χορεύοντας γύρο από ένα κασόνι)*
Η Olga και η Ita..! - το άλφα και το βήτα!
πλησίασε και κοίτα..! - και ήτα, ζήτα, θήτα..!
θα γίνουμ' όλοι πίπτα...! (σταματώντας ξαφνικά το χορό και πολύ σοβαρός)
Κύριε Διευθυντά μπορώ και γράφω στίχους..! Είμαι και ποιητής..!
Αμέε! Δεν το ξέρατε; Σύντομα θα εκδώσω μια ποιητική συλλογή..!

FRANK

...που δεν πρόκειται, βέβαια, να διαβάσει κανένας..!

FROSCH

Καλύτερα..! Έτσι μπορεί να πάρω και βραβείο λογοτεχνίας..!
(ακούγεται πάλι το κουδούνι) Να περάσουν οι κυρίες;

FRANK

Ναι..!

FROSCH

Ναι; Αμέσως..!

FRANK

Όχι..!

FROSCH *(κάνει μεταβολή)*

Όχι..;

FRANK

Ναι..!

FROSCH *(κάνει ξανά μεταβολή)*

Ναι; Αμέσως!

FRANK

Όχι..!

FROSCH *(κάνει μόνος του μεταβολές..)*

Όχι..; Ναι..! Όχι..; Ναι..! Όχι..;

FRANK

Όχι..!

FROSCH *(σταματώντας)*

Τώρα, Ναι ή Όχι! Κύριε Διευθυντά, κάποτε πρέπει να αποφασίσεις..!

FRANK

Φέρ' τις μέσα..!

FROSCH

Αμέσως! *(πηγαίνει να τις φέρει)*

«Η Ida και η Olga - μας ήρθαν απ' το Βόλγα...»

FRANK

Να είχα κάτι να με συνεφέρει..!

(αντί στο ποτήρι, ρίχνει με το σιρόφι στη χάρτινη μανσέτα του και η σόδα πέφτει στο πάτωμα. Κατόπιν πίνει «αέρα» από τη μανσέτα)

Έχει τη γεύση του τίποτα..!

ΣΚΗΝΗ 4

FROSCH *(έρχεται με τις δύο κυρίες)*

Περάστε, κυρίες μου..!

Κύριε Διευθυντά, οι κυρίες θέλουν λέει να μιλήσουν με κάποιον Chevalier Γκραν-γκράν...

IDA & ADELE *(χαιρετώντας τον Frank από την είσοδο)*

Duidu..!

FROSCH

(βλέποντας το υγρό πάτωμα) Κύριε Διευθυντά...! Κύριε Διευθυντά..!

Εδώ; Ντροπή..! Βρήκατε και την ώρα...;!

FRANK

Frosch...! Πήγαινε..! Άσε με μόνο με τις κυρίες...!

FROSCH

Και με τις δύο;

FRANK

Ναι.

FROSCH

Να προτείνω κάτι καλύτερο:

Πηγαίνετε εσείς κι αφήστε εμένα μόνο μου με τις δύο κυρίες;

FRANK

Βρε, αϊ χάσου από δω...!

FROSCH

Κοίτα, να δεις..! Πάνω που αποκτά ενδιαφέρον το παιχνίδι...

Πάνω που άναβε το γλέντι; Κρίμα στα κεράσματα...

(πριν να φύγει παίρνει πάλι το καπέλο, κάνει να το κρεμάσει, αλλά το καπέλο πέφτει)

FRANK

Κυρίες μου, επιτρέψτε μου να σας ζητήσω συγνώμη...

IDA

Θησαυρούλη μου, γιατί τόσο τυπικός;

Αφού μόλις πριν λίγο πίναμε αγκαλιασμένοι...

(τραγουδάνε και οι δύο) Duidu, duidu..!

FRANK

Ναι, ναι...! Αλλά... εδώ, πώς ήρθατε..;

ADELE

Ο Doktor Falke μας φανέρωσε την πραγματική σου ταυτότητα και μας έδωσε τη διεύθυνσή σου, κύριε Διευθυντά μας..!

FRANK *(σε φοβερή αμηχανία μόνος του)*

Μπράβο, κ□ριε Falke..! μας την έφερες..! -

(στις κυρίες) Και πώς θα μπορούσα να φανώ χρήσιμος στις Κυρίες;

IDA

Μια και ο Κύριος Διευθυντής ενδιαφέρθηκε απόψε περισσότερο για την αδερφή μου...

ADELE

...αισθάνομαι την υποχρέωση να σας ομολογήσω κάτι.

FRANK

Τώρα, μάλιστα..! Τι;

IDA

Η αδελφή μου δεν είναι **ακόμα** καλλιτέχνηδα.

FRANK

Αλλά...;

ADELE

Με λένε Adele και είμαι καμαριέρα στο σπίτι των von Eisenstein.

FRANK

Καμαριέρα...!; στο σπίτι των von Eisenstein..!

Και μου δώσατε να σας φιλήσω το χέρι..!;

ADELE

Όχι μόνο το χέρι...!

FRANK

Σσςς! Σας παρακαλώ.. να μείνει μεταξύ μας..!

IDA

Μα είναι αυτονόητο..! Αλλά κοίτα..!

Ίσως θα μπορούσες να βοηθήσεις την αδελφή μου...

FRANK (συνέρχεται σιγά σιγά)

Αλήθεια; Πώς;

IDA

Κι εμένα κάποτε ένας ευγενέστατος κύριος ανέλαβε τα έξοδα των σπουδών μου και ... «σχεδόν» χωρίς αντάλλαγμα..!

FRANK

Τι ; Θα πρέπει να τη σπουδάσω ... και χωρίς αντάλλαγμα;

ADELE

Είπαμε: «σχεδόν»..!

FRANK

Καλά, αλλά ... έχετε πρώτ' απ' όλα ταλέντο;

ADELE

Αν έχω ταλέντο; Άκου ερώτηση..!

Nr. 14 Adeles Couplets (σελ. 202)

Spiel' ich die Unschuld vom Lande - natürlich im kurzen Gewande,
so hüpf' ich ganz neckisch umher - als ob ich ein Eichkatzerl wär'!
Und kommt ein saubrer, junger Mann - so blinzle ich lächelnd ihn an,
durch die Finger zwar nur - als ein Kind der Natur,
und zupf' an meinem Schürzenband - So fängt man Spatzen auf dem Land!
Und folgt' er mir wohin ich geh' - sag' ich naiv. "Sö, Schlimmer, Sö!"
Setz' mich zu ihm ins Grasa sodann - und fang' auf d' Letzt zu singen an.
La la la.....

Wenn Sie das geseh'n, - müssen Sie gesteh'n.
Es wär' der Schaden nicht gering,
wenn mit dem Talent, - ich nicht zum Theater ging!

Spiel' ich eine Königin, - schreit' ich majestätisch hin,
nicke hier und nicke da - so ganz, ach, in meiner Gloria!
Alles macht voll Ehrfurcht mir Spalier,
lauscht den Tönen meines Sangs,
lächelnd ich das Reich und Volk, regier'
Königin par excellence"!
La la la....

Wenn Sie das geseh'n usw.,
Spiel' ich 'ne Dame von Paris, ach,
die Gattin eines Herrn Marquis, ach,
da kommt ein junger Graf ins Haus, ach,
Der geht auf meine Tugend aus, ach!
Zwei Akt' hindurch geb' ich nicht nach,
Doch, ach, in dritten werd' ich schwach!
Da öffnet plötzlich sich die Tür,
o weh, mein Mann, was wird aus mir? Ach!
"Verzeihung", flöt' ich, er verzeiht, ach!
Zum Schlusstableau. da weinen d'Leut'!. Ach, ja!

IDA

Λοιπόν, τι λες; Αξίζει να αναλάβεις τις σπουδές της;

FRANK

Για καμαριέρα, αδερφάκι μου, είναι πολύ... ξεπεταγμένη..!

ADELE

Αυτό λέω κι εγώ! Αδικούμαι...! Λοιπόν;

(ακούγεται το κουδούνι)

FROSCH

Κύριε Διευθυντά, κύριε Διευθυντά..!

FRANK *(ενώ είναι απασχολημένος με την Adele)*

Τι συμβαίνει πάλι; Ποιος είναι πάλι πρωί-πρωί...!

FROSCH

Κύριε Διευθυντά, είναι δύο κύριοι, που μπορεί να είναι και ένας.

FRANK

Πως είναι;

FROSCH

Σα σουρωμένος πιγκουΐνος..!

FRANK *(τρομοκρατημένος)*

Θεέ μου..! Δε πιστεύω νάσαι από το Υπουργείο...!

Εεεε.... Πήγαινε γρήγορα τις κυρίες σε ένα άλλο δωμάτιο..!

FROSCH

Μόνο το νούμερο 13 είναι ελεύθερο..!

FRANK

Ε, πήγαινε τις στο 13..! *(ανοίγοντας τη ντουλάπα)*

Που είναι η στολή μου...!

FROSCH

Κύριε Διευθυντά, θα τις φυλακίσουμε;

FRANK

Ναι..! Εε;.. Όχι..! Κάν' τες ότι θέλεις...! *(συνεχίζει το ψάξιμο)*

FROSCH

Ούιιι..! Ακούσατε, κυρίες μου; Μπορώ να σας κάνω ότι θέλω..!

Αλλά δε θα κάνω τίποτα, γιατί είμαι δεσμευμένος..!

IDA

Μπα..;! Και πώς την λένε τη τυχερή;

FROSCH

Εεεεε....Δεν ξέρω..! Εγώ πάντως τη φωνάζω «Λουλού»

κι εκείνη ακούει..! Εγώ είμαι πάντα τυχερός με τις γυναίκες...!

Όλες μου αρέσουν.

IDA

Πούφφφφ..! Βρωμάτε μπεκρίλα..!

FROSCH

Ξεχάσαμε..! Για χατίρι σας από δω και εμπρός θα πίνουμε κολόνια.

ADELE

Και που είναι το νούμερο 13..;

FROSCH

Ανάμεσα στο 12 και το 14..! Εμπρός, λοιπόν..! Προχωράτε!
(πατάει κατά λάθος το πόδι της Ida) Ουόπαλα..!

IDA

Ααααχ..! Δε μπορείτε να πείτε «pardon»..;

FROSCH

Πώς δεν μπορώ..! Αλλά προτιμώ το «Ουόπαλα»..!
Εεεπ! με συγχωρείτε , προηγείται το ωραίο φύλλο.
Ά, ρε φυλακή μεγαλείο...!

(ανεβαίνουν τις σκάλες και τις οδηγεί στο κελί 13)

ΣΚΗΝΗ 5

(Ο Frosch ανοίγει τη πόρτα στον Eisenstein)

EISENSTEIN (μπαίνοντας μέσα)

Καλημέρα σας...! Βρήκα την πόρτα ανοιχτή και...
(έκπληκτος) Chevalier...!?

FRANK (πετάγεται όρθιος)

Μαρκήσιε..!?

EISENSTEIN

Ουί, ουί...!?! (Αγκαλιάζει τον Frank, που βρίσκεται σε οδυνηρή αμηχανία)
Πώς βρέθηκες εδώ;
Σε συλλάβανε για διατάραξη της κοινής ησυχίας;

FRANK

Αγαπητέ Μαρκήσιε, εεε..
πώς βρήκατε το δρόμο για νάρθετε μέχρι εδώ..!

EISENSTEIN

Ο Doktor Falke με συνόδευσε..!

FRANK

(μόνος) Α, πάλι ο Doktor Falke..! Μα τι του έφταιξα επί τέλους..!
(στον Eisenstein) Μαρκήσιε, θα πρέπει να σας εξομολογηθώ κάτι:

EISENSTEIN

Γυναικοδουλειές; Λέγε, λέγε..!
(παίρνει ένα ποτήρι και βάζει σόδα) Επιτρέπεται;

FRANK

Παρακαλώ...!... Έλεγα, πως θα πρέπει να σας πω μια αλήθεια:
Δεν είμαι ο Chevalier Chargrin.
Ονομάζομαι Frank και είμαι ο Διευθυντής αυτών των φυλακών..!
.... Ναι..! ναι..! Εκείνος, ο ... ηλίθιος γραφειοκράτης..!

EISENSTEIN *(ότι είχε πει και πριν προλάβει να το καταπιεί το ραντίζει)*
Χα,χα,χα..! Ωραίο αστείο..!

FRANK

Όστε δεν με πιστεύετε..!

EISENSTEIN

Όχι..

FRANK *(χτυπάει το κουδούνι του τραπεζιού για να έρθει ο Frosch)*

Κι όμως, Μαρκήσιε, είναι η πικρή αλήθεια..!

Και θα σας το αποδείξω..!

(ξαναχτυπάει το κουδούνι)

ΣΚΗΝΗ 6

FROSCH

Κύριε Διευθυντά, με καλέσατε.;

FRANK

Ναι..!

FROSCH

Διατάξτε..!

FRANK

Να συλλάβεις τον κύριο..!

FROSCH

Αυτόν εδώ..! Αμέσως..!

Ούιιι..! Κοίτα κουστουμάκι και λουστρίνι, ο τύπος..!

Οι τρόφιμοι γίνονται όλο και πιο... επίσημοι..!

Πρόσφατα είχαμε μέχρι και δικαστικούς, αλλά τους διώξαμε...!

Αυτά πούξερεις φιλαράκο εδώ να τα ξεχάσεις..!

Εδώ είναι σωφρονιστικό ίδρυμα, δεν είναι παίξε-γέλασε..!

Εδώ έχει χειροπέδες..! ... Άλατις, και η ορχιδέα στο πέτο..!

EISENSTEIN

Γαρύφαλλο είναι..!

FROSCH

Όχι, ορχιδέα..!

EISENSTEIN

Γαρύφαλλο..!

FROSCH

Ορχιδέα..!

EISENSTEIN

Ωραία..! Πώς γράφεται η «ορχιδέα»;

FROSCH

Ορ-χι-... *(κοιτάζοντας δήθεν καλύτερα)*

Έχεις δίκιο. Γαρύφαλλο είναι..!

(του περνάει τις χειροπέδες)

EISENSTEIN

Άαου..!

FROSCH

Διαμαρτυρίες..; Μήπως θες και να μου συνδικαλιστείς..!

Είπαμε: Αυτά πούξερεις εδώ θα τα ξεχάσεις..!

FRANK

Frosch...! Ελευθέρωσε τον..! Ήταν ένα δικό μου αστείο..!

(Ο Frosch λύνει τις χειροπέδες του Eisenstein και πηγαίνοντας στο γραφείο του Frank, παίρνει το κονιάκ και πίνει απ' το μπουκάλι)

Frosch, τι κάνεις εκεί..!

FROSCH

Κι αυτό ήτανε το δικό μου το αστείο..! *(πηγαίνει προς την πόρτα)*

EISENSTEIN

Δε μου λες, τι πράμα είν' αυτός; Δεσμοφύλακας ή κρατούμενος;

FRANK

Άστα...! Μου τους στέλνουν με μέσον... οι από πάνω..!

Έχουν περάσει λέει στις προφορικές εξετάσεις του Α.Σ.Ε.Π.

EISENSTEIN

Ά,ρε, τι θα δούνε ακόμα τα μάτια μας ..!

FROSCH *(αντί να πάει στη πόρτα, πηγαίνει στη ντουλάπα και κλείνεται κατά λάθος μέσα)*

Βοήθεια..! Βοήθεια..!

FRANK

Τι συμβαίνει, Frosch,... που είσαι..!?

(Ο Frosch βγαίνει από τη ντουλάπα)

FROSCH

Κύριε Διευθυντά, μας χτίσανε μέσα ζωντανούς..!

FRANK

Frosch,... αυτή είναι η ντουλάπα..! Εκεί είναι η έξοδος..!

FROSCH

Εγώ νόμιζα είναι η είσοδος..! Πότε πήρε μετάθεση..!

Ά,ρε φυλακή μεγαλείο..!

(Κρεμάει το καπέλο, που πέφτει πάλι)

ΣΚΗΝΗ 7

FRANK

Λοιπόν, Μαρκήσιε, σε έπεισα..;

EISENSTEIN

Με έπεισες..! Αλλά, άστο καλύτερα το «Μαρκήσιε»..!

Είναι η σειρά μου να σου εξομολογηθώ και γώ..!

Δεν είμαι Μαρκήσιος..!

Έρχομαι να εκτίσω την οχταήμερη ποινή μου..!

Ονομάζομαι Gabriel von Eisenstein.

FRANK *(προηγούμενος έχει πιει και το ραντίζει όπως πριν ο Eisenstein)*

Ωραίο αστείο..! Βλέπω, αγαπητέ μου, θα θέλετε να με πληρώσετε με το ίδιο νόμισμα, αλλά δεν γίνεται..! Γιατί εγώ αυτοπροσώπως συνέλαβα τον κύριο Gabriel von Eisenstein...!

EISENSTEIN *(γελώντας)*

Τον συνέλαβες, αλήθεια; Πότε και πού..!

FRANK

Χθες βράδυ στις 10:00, στο σπίτι του..!

EISENSTEIN *(γελώντας πιο δυνατά)*

Στο σπίτι του..;!

FRANK

Ναι στο σπίτι του, Lindenstrasse 13.

EISENSTEIN *(γελώντας ακόμα πιο δυνατά)*

Lindenstrasse 13...! Και ήτανε στο σπίτι του στις 10 το βράδυ..;

FRANK

Φυσικά..! Καθόταν αναπαυτικά με τη ρόμπα του...

EISENSTEIN *(ξεκαρδίζεται στα γέλια)*

... με τη ρόμπα του....;!

FRANK

... ναι και δειπνούσε όμορφα...

EISENSTEIN *(εξακολουθεί να ξεκαρδίζεται)*

... δειπνούσε....;!

FRANK

... με τη γυναίκα του...

EISENSTEIN

... με τη γυναίκα του...;!

FRANK

... Ναι..! Τρώγανε κεφαλάκι από αγριογούρουνο...!

EISENSTEIN *(ξαφνικά σοβαρεύεται)*

Με τη γυναίκα **μου**....;!

FRANK

Με τη γυναίκα **του**..!

EISENSTEIN *(αγριεύει)*

Με τη γυναίκα **μου**....;!

FRANK

Με τη γυναίκα **του**..!

EISENSTEIN *(ουρλιάζοντας)*

Μα τη γυναίκα **του** είναι η γυναίκα **μου**....;!

FRANK

Α, δε ήξερα ότι έχετε την ίδια γυναίκα και ζείτε σε κοινόβιο..!

EISENSTEIN *(αγριεύει)*

Και που είναι τώρα αυτός ο κύριος von Eisenstein ...;!

FRANK

Φυλακισμένος στο κελί νούμερο 12..!
Α, ναι ζήτησε μάλιστα κι έναν δικηγόρο...!
Frosch τι έγινε με τον δικηγόρο του κυρίου von Eisenstein?
Τρέχα να δεις αν τον ειδοποίησαν..!

FROSCH *(τραγουδώντας)*

Δεν ξεκινάω, πριτς – πριν πιω ένα Schlivovits..!

FRANK

Frosch..! Άφησε αυτό το μπουκάλι εδώ..! Γρήγορα..!
(Αφήνει το μπουκάλι του πάνω στο γραφείο)

ADELE + IDA *(ακούγονται τα γέλια τους από το κελί)*

Χα, χα, χα...!

FRANK

Με συγχωρείτε.! Θα σας αφήσω για λίγο μόνο...
Έ μια σύσκεψη στο κελί 13... Θα επιστρέψω αμέσως..!
(φεύγει προς τα κελιά επάνω)

EISENSTEIN

Μα τι διάολο...! Σε γυναικείες φυλακές με φέρανε;
(Μόλις φύγει ο Frank, ο Frosch πηγαίνει στο άγαλμα του Κάιζερ και χαιρετά στρατιωτικά)

FROSCH

Μεγαλειότητα, αποκεφαλιστείτε..!
(Σηκώνει το κεφάλι και παίρνει το κρυμμένο μπουκάλι)
Για το δρόμο, για το δρόμοοοο..! Ά,ρε φυλακή μεγαλείο..!
(Κρεμάει το καπέλο, που πέφτει πάλι και φεύγει)

ΣΚΗΝΗ 9**EISENSTEIN**

Μεγαλείο, λέει...! Κάτι παραπάνω...!
Εγώ δεν τον γνωρίζω, αλλά τον γνωρίζει, λέει η γυναίκα μου ..!
Ένας δεύτερος εγώ ήτανε χτες το βράδυ με τη γυναίκα μου,
ενώ ο πρώτος είχε πάει στο χορό ...!
Κι ο τρίτος εγώ, που βρίσκεται εδώ τώρα εξαγριωμένος,
χρειάζεται ειδική άδεια, για να μιλήσει με τον τέταρτο εγώ,
που είναι τώρα φυλακισμένος στο κελί 12..!
Πάει, θα τρελαθώ ...!

BLIND

Σας χαι... χαι... χαι...

FROSCH

Πως ; Εσύ εμένα;

BLIND

Χαι... χαι... χαι... χαιρετώ!

FROSCH

Μάλιστα, τι θέλετε;

BLIND

Θέλω κα... κα... κα...

FROSCH

Παρακαλώ μη βιάζεστε! Πείτε τα με την ησυχία σας.
Εγώ πάντως δεν βιάζομαι καθόλου

BLIND

Κα...κα...κα...

FROSCH

Α, κατάλαβα. Από 'κεί τελευταία πόρτα του διαδρόμου δεξιά...
Νομίζω είναι άλλος μέσα.

BLIND

Κα...κα...κα... κάποιος με ζη...ζη...ζη...

FROSCH

Καμιά Ζιζή εδώ μέσα.

BLIND

Με ζη...ζη... τησε.

FROSCH

Μάλιστα. Ποιος;

BLIND

Είμαι ο δικη...κη...κη...κη...

FROSCH

Δεν έχουμε Κική εδώ μέσα.

BLIND

...γό... γο... γο...

FROSCH

Ούτε Κική ούτε Γωγώ.

BLIND

...γόρος του Αϊ...αϊ...αϊ...

FROSCH

Αϊ στο διάολο από εδώ μέσα.

BLIND

...Αϊ...Αϊ...ζενσταϊν!

FROSCH

Αα, έτσι πες μου βρε αδερφέ, ότι πρόκειται για την υπόθεση Αϊζενστάιν. Είσαι ο δικηγόρος του, ο Doktor..!?

BLIND

Bbbblind..!

FROSCH

Α, ο Doktor Τυφλός..! Περάστε, παρακαλώ περάστε καθίστε!
Και δεξιά, κι αριστερά και ένα το δεξί..!
Στράτα, στρατούλα...! Πρόσεχε κασόνι..!

BLIND

Μμμα.. μμμα γγγιατί με πηγαίνετε έτσι;

FROSCH

Γιατί είσαι τυφλός..! Blind σημαίνει τυφλός..!

BLIND *(συνεχίζοντας να κεκεδίζει)*

Και Fφφφ-frosch, θα πει «ββββάτραχος»,
αλλά είσαι κα- κα- καμήλα...

FROSCH

Πολύ ρετάρεις, αδερφάκι μου..!

BLIND *(Ξαφνικά βγάζει μια φωνή)*

Ααααχ..!

FROSCH

Τι έπαθες..!

BLIND

Οι ρευματισμοί μου..!

FROSCH *(στο κοινό)*

Κοίτα περίπτωση..! Τονε λένε Τυφλό...!
Δεξιά δικηγορεύει, αριστερά ρευματισμοί και στη μέση
βραδύγλωσσος..!

(στον Blind)

Πιες μια γουλιά Schlievonits μπας και συνέλθεις λιγάκι, κακομοίρη..!

(Ο Blind παίρνει το μπουκάλι και πίνει με βουλιμία)

(στο κοινό) Κοίτα τον..! Στο πιωτό δε βραδύγλωσσίζει..!

(Τον παίρνει με βία το μπουκάλι) Έλα, φτάνει..!

(τον χτυπάει στη πλάτη γιατί πνίγηκε)

Περίμενε εδώ. Πάω να φέρω τον κύριο von Eisenstein

(Κρεμάει το καπέλο, που πέφτει πάλι και φεύγει)

ΣΚΗΝΗ 11

EISENSTEIN *(μπαίνοντας βλέπει τον Blind)*

Εσύ...εδώ...;!

BLIND *(βλέποντας τον Eisenstein)*

Τι...; τι... ;τι...λέει αυτός ο πα... πα...λαβός; Ψα... ψα... ψα...
ψάχνει να σας βρ... βρ... βρ... βρει αφού εί... εί... εί...σαστε

EISENSTEIN

Ναι, μα δεν είμαι μονάχα εδώ, είμαι κι εκεί!

Πολλαπλασιάστηκα από χθες τη νύχτα! Κλωνοποιήθηκα..!

Έχω και σωσία...! Εσύ τι κάνεις εδώ...;!

BLIND

Με... με... με... με φω...φω...φω.... φωνάξατε...!

EISENSTEIN

Εγώ σε φώναξα...; Δε τρελάθηκα..!

BLIND

Μα... μα... μα... Μάλιστα. Πρ.... πρ... πρ... πρέπει να μιλήσουμε,
να συ... συ... συ...ντάξουμε πρ... πρ... πρ... πρωτόκολλο...!

EISENSTEIN

Μάλιστα...! Μου 'ρθε μια ιδέα...! Έλα μαζί μου...!

(φεύγουν προς τα δεξιά)

ΣΚΗΝΗ 12

(Ο Frosch κατεβαίνει με τον Alfred τα σκαλιά.)

FROSCH

Ορίστε, εδώ είναι ο δικηγόρος σας..!

ALFRED

Δεν βλέπω κανέναν εδώ..!

FROSCH

Ε, πώς να τον δεις, αφού είναι «Τυφλός»...!

ALFRED

Που μπορεί νάναι..!

FROSCH

Βρε πού νάναι, βρε που νάναι...! Ααα! *(ψιθυρίζει στ' αντί του)*

ALFRED

Θα αργήσει πολύ..!

FROSCH *(με μια κίνηση, που σημαίνει «Ποιος ξέρει»)*

Βραδύγλωσσος...!

ALFRED *(προσπαθεί να τραγουδήσει κάτι, αλλά η φωνή του δεν υπακούει. Βήχει..)*

Θεέ μου τι έπαθα.! Έχασα τη φωνή μου...!

FROSCH *(αδιάφορα)*

Άμα τη βρω θα σου τη φέρω αμέσως..!

Αλλά να, πιες λιγάκι να συνέλθεις. *(του δίνει να πει Schlivowits)*

ALFRED (παίρνοντας το μπουκάλι)

Τι είναι αυτό;!

FROSCH

Schlivowits...! Το ελιξίριο των τενόρων..!

ALFRED

Σοβαρά...; (πίνει μια γουλιά και κάνει πρόβα αν του άνοιξε η φωνή του)

«*Te voglio bene assai...*» (πίνει ακόμα μια γουλιά)

«*...ma tanto tanto bene assai...*» (ζαναπίνει)

«*...e una catena ormai*»... (πάει να ζαναπιεί αλλά τον διακόπτει ο Frosch)

FROSCH (παίρνοντας πίσω το μπουκάλ του)

Εεε, φτάνει, φτάνει..! Είπαμε: Παν μέτρον άριστον και μηδέν άγαν!

Που λέγανε κι οι αρχαίοι στην Ελλάδα...!

ALFRED (βάζοντας στα χέρια του Frosch μερικά χρήματα)

Για σένα..!

FROSCH (με έκπληξη)

Τι είναι αυτά..!

ALFRED

Γρηγορόσημο..!

FROSCH (κοιτώντας τα χρήματα)

Μου είσαι πολύ συμπαθής..! Αλλά κάπως λίγα μου φαίνονται..!

Άκου να δεις, αν θες να λαδώσεις δημόσιο υπάλληλο,

κάντο κανονικά και βάλε βαθιά το χέρι στη τσέπη..!

... Δε μου λες, τι δουλειά κάνεις;

ALFRED

Τενόρος..!

FROSCH

Και, πού τραγουδάς.;

ALFRED

Στη Κρατική Όπερα Θεσσαλονίκης..!

(Ο Frosch τον κοιτάζει λυπημένα, κουνάει το κεφάλι του, του επιστρέφει τα χρήματα, τον φιλάει και πηγαίνει προς την πόρτα. Εκεί κρεμάει για τελευταία φορά το καπέλο κι εκείνο μένει για πρώτη φορά κρεμασμένο)

FROSCH

Ποιος είμαι επί τέλους..;! Ο David Copperfield...!

ΣΚΗΝΗ 13

ALFRED *(μόνος του)*

Ξημέρωσε κι ακόμα κανένας δεν ενδιαφέρθηκε για μένα..!

(Μπαίνει η Rosalinde. Μόλις τη βλέπει ο Alfred αρχίζει τις υπερβολές.

Πέφτει στα γόνατα μπροστά της και τραγουδά από τον Fidelio)

O namen- namenlose Freude...

ROSALINDE

Alfred, σταμάτα.!

ALFRED *(πολύ θεατρνίστικα)*

Sono perduto... Perduto e abbandonato!

ROSALINDE

Σε παρακαλώ, σταμάτα τη σαπουνόπερα..!

Ο Doktor Falke μου τα είπε όλα.

Ακόμα και για το ρόλο το δικό σου σ' αυτή τη φαρσοκωμωδία..!

Κανονικά θάπρεπε και σε σένα να κάνω αυτό που έκανα στον άντρα μου...!

ALFRED

Και γιατί δεν το κάνεις;

ROSALINDE

Γιατί εσύ αύριο κιόλας θάχεις εξαφανιστεί απ' τη ζωή μου..!

ALFRED *(στ' αληθινά συγκινημένος)*

Rosalinde..! Θέλεις πιστεψέ με, θέλεις όχι:

Λυπάμαι απ' τα βάθη της ψυχής μου...!

ROSALINDE *(χαϊδεύοντάς τον στα μαλλιά)*

Alfred, είσαι αδιόρθωτος...! Πάντα ο ίδιος..!

ALFRED *(σκουπίζει ένα δάκρυ του και χαμογελά)*

Το ξέρω...!

ROSALINDE

(βλέπει τον Eisenstein να έρχεται μεταμφιεσμένος και τον αναγνωρίζει αμέσως)

A..! Ο Gabriel...!

ALFRED

Καλά, τότε μεγάλωσαν τα γένια του...!

ROSALINDE

Ψεύτικα είναι..! Θα μας το παίξει και δικηγόρος τώρα..!

ALFRED

Ωχ, λες να θυμώσει που φοράω τη ρόμπα του...;!

ROSALINDE

Ου..! Να δεις χαρά που θα κάνει, όταν σε δει..!

Προσοχή: Η φαρσοκωμωδία συνεχίζεται..!

(Ο Eisenstein έρχεται από δεξιά ντυμένος σαν τον Blind και κάθεται στο γραφείο του Frank)

Nr. 15 Terzett (σελ. 214)**ROSALINDE**

Ich stehe voll Zagen,...

ALFRED

Um Rat ihn zu fragen...

EISENSTEIN

Pack' ich ihn beim Kragen,...

ROSALINDE

...was wird er mich fragen?

ALFRED

...muß alles ihm sagen.

EISENSTEIN

...so würd' er nichts sagen!

ROSALINDE

Darf ich es wohl wagen,....

ALFRED

Warum denn verzagen?

EISENSTEIN

Möcht' nieder ihn schlagen.

ROSALINDE

...ihm alles zu sagen?

ALFRED

Wir werden ihm klagen...

EISENSTEIN

Doch darf ich's nicht wagen;...

ROSALINDE

...Die Situation erheischt Diskretion! κλπ.

ALFRED

...die Situation, er hilft uns dann schon!

EISENSTEIN

...darf nicht einmal droh'n diesem frechen Patron!.....

(στη Rosalinde)

...Jetzt bitte ich, die ganze Sache mir haarklein zu erzählen,

Nicht das Geringste zu verhehlen, indes ich mir Notizen mache!

ROSALINDE

Der Fall ist eigentümlich, wie Sie gleich werden sehen.

ALFRED

So gar verwickelt ziemlich, das muß man eingesteh'n!

EISENSTEIN

Nun denn, so geben Sie zu Protokoll, worin ich Sie verteid'gen soll!

ALFREDEin seltsam Abenteuer ist gestern mir passiert;
man hat mich aus Versehen hier in Arrest geführt,
weil ich mit dieser Dame Ein wenig spät soupiert.

EISENSTEIN

Ein Glück, daß es so kam; Sie handelten infam!

ALFRED

Was kommt denn Ihnen in den Sinn? Sie soll'n mich ja verteid'gen!

EISENSTEIN

Verzeih'n Sie, wenn ich heftig bin, der Gegenstand reißt so mich hin;
ich wollt' Sie nicht beleid'gen, Nein, ich wir Sie ja verteid'gen.

ROSALINDE, ALFRED

Mein Herr Notar, - das war fürwahr sehr sonderbar, - ...sehr sonderbar!

EISENSTEIN

Was ich erfahr', verwirrt..... ..fürwahr mich ganz und gar!

ROSALINDE, ALFRED

...Nur ruhig Blut, - denn solche Wut macht sich fürwahr nicht gut,
Macht sich nicht gut, gar nicht gut!

EISENSTEIN

D'rum ruhig Blut, Ich muß die Wut verbergen jetzt noch gut!
Ja, meine Wut berg sich gut!

ROSALINDE

Das Ganze war ein Zufall, nichts übles ist passiert,
doch würd' bekannt es werden, wär' ich kompromittiert,
Da sicher mich mein Gatte für schuldig halten wird!

EISENSTEIN

Da hätt' er auch ganz recht, Sie handelten sehr schlecht!

ROSALINDE

Was kommt denn Ihnen in den Sinn? Sie soll'n mich ja verteid'gen!

EISENSTEIN

Verzeih'n Sie, wenn ich heftig bin der Gegenstand reißt so mich hin;
ich wollt' Sie nicht beleid'gen, Nein, ich wir Sie ja verteid'gen

ROSALINDE, ALFRED

Mein Herr Notar, - das war fürwahr sehr sonderbar, - ...sehr sonderbar!

EISENSTEIN

Was ich erfahr', verwirrt... ..fürwahr mich ganz und gar! κλπ.

EISENSTEIN

Ich bitt', mir alles zu gesteh'n und nichts zu überseh'n.
Ist kein Detail mehr überseh'n? Ist weiter nichts gescheh'n?

ALFRED

Was sollen diese Fragen hier?

ROSALINDE

Mein Herr!

EISENSTEIN

Ich bitte zu gesteh'n - Ist weiter nichts gescheh'n?

ROSALINDE

Mein Herr, was denken Sie von mir? Was sollen diese Fragen hier?

EISENSTEIN

Ich frag' Sie auf's Gewissen, - Ist weiter nichts gescheh'n?
Denn alles muß ich wissen, alles muß ich wissen

ROSALINDE

Mein Herr!

ALFRED

Mein Herr!

ROSALINDE

Mein Herr..!

Es scheint fast, als empfinden Sie für meinen Gatten Sympathie,
d'rum muß ich Ihnen sagen: ein Ungeheuer ist mein Mann.

Und niemals ich vergeben kann sein treulos schändliches Betragen;

Er hat die ganze vor'ge Nacht mit jungen Damen zugebracht,
lebt' herrlich und in Freuden!

Doch schenk' ich's nicht dem Bösewicht, und kommt er wieder mir nach Haus,
kratz' ich ihm erst die Augen aus, und dann, und dann - laß ich mich scheiden!

Kratz' ich ihm die Augen aus κλπ...

ALFRED, EISENSTEIN

Sie kratzt ihm erst die Augen aus und dann läßt sie sich scheiden! κλπ.

ALFRED

Da Sie alles wissen nun, sagen Sie, was soll man tun?

Geben Sie uns Mittel an. wie man diesem Ehemann eine Nase drehen kann?

EISENSTEIN

Das ist zuviel!

ALFRED

Was soll das sein?

EISENSTEIN

Welch schändlich Spiel!

ROSALINDE

Was soll das sein?

ROSALINDE, ALFRED

Mein Herr, wozu dies Schrei'n?

EISENSTEIN

Erzittert, Ihr Verräter, die Strafe bricht herein.

Hier stehe ich als Rächer; Ich selbst bin Eisenstein!

ROSALINDE, ALFRED

Er selbst ist Eisenstein? Er selbst ist Eisenstein!

EISENSTEIN

Ja, ja, ich bin's, den Ihr betrogen! Ja, ich bin's, den Ihr belogen!

Aber rächen will ich mich jetzt fürchterlich!....

....Ja, ich bin's κλπ.

ROSALINDE

Hat er selbst mich doch betrogen, treulos hat er mich belogen,
und nun tobt er: rächen will er sich!

ALFRED

Erst hat sie der Mann betrogen, dann hat ihn die Frau belogen,

Folglich hebt ja die Geschichte sich!

ROSALINDE

Kein Verzeih'n,.....

ALFRED, EISENSTEIN

Der Eisenstein,.....

ROSALINDE

....Kein Bereu'n!

ALFRED, EISENSTEIN

....der Eisenstein.....

ROSALINDE

Ich allein... ..will Rache schrei'n!

ALFRED, EISENSTEIN

...will Rache schrei'n!

ΟΛΟΙ Rache!

ROSALINDE

....kein Bereu'n,....

...Herr Eisenstein, Rache schreie ich!

ALFRED, EISENSTEIN

...der Eisenstein will Rache fürchterlich!

ΟΛΟΙ

Rache will ich, Rache will ich!

ROSALINDE

Εσύ, λοιπόν, τολμάς και με κατηγορείς για απιστία;

EISENSTEIN

Ναι..!

ROSALINDE *(βγάζοντας το ρολογάκι από τον κόρφο της)*

Εσύ, που κυνηγάς τα θυλικά με το ρολογάκι, Marquis Renard..!?

EISENSTEIN

Τι..; Όστε, εσύ ήσουνα η κοντέσα, η Ουγγρική μου ραψωδία..!?

Όοορε, τι βόδι είμαι..!

ALFRED

Εσείς είστε ο κύριος von Eisenstein? Χαίρω ιδιαίτερος..!!!

EISENSTEIN

Μάλιστα..! Εγώ είμαι ο κύριος von Eisenstein, ο ιδιοκτήτης αυτής της γυναίκας και... βγες γρήγορα από τη ρόμπα μου..!

ΣΚΗΝΗ 15

(Στη σκηνή έρχεται ο Orlofsky με τον Falke και ακολουθούν σιγά σιγά όλοι οι καλεσμένοι)

FRANK *(μόνος του πανικοβλημένος)*

Για τ' όνομα του Θεού..! Όλη η παρέα έρχεται εδώ ..! Τι ζητάνε..;?

(Η Adele και η Ida κατεβαίνουν τις σκάλες ουρλιάζοντας. Ο Frosch τις ακολουθεί φορώντας μια άσπρη πλαστική ποδιά και κρατώντας στα χέρια μια μεγάλη βούρτσα και απορρυπαντικό)

ADELE & IDA

Βοήθεια...! Βοήθεια...!

FRANK *(έρχεται στη σκηνή ακούγοντας τις φωνές)*

Τι συμβαίνει;

ADELE

Είναι τρελός..!

IDA

Διστραμμένος..!

ADELE

Επικίνδυνος..!

FRANK

Frosch, τι είναι αυτά;

FROSCH *(που έχει εν τω μεταξύ κατέβει τις σκάλες, φορώντας μια άσπρη ποδιά και κρατώντας έναν κουβά και μια μεγάλη βούρτσα)*

Κύριε Διευθυντά, δε μούπατε να τις κάνω ότι θέλω.;
Ε, οι κυρίες δε μ' αφήνουνε να τις μπανιάρω..!

ORLOFSKY

Cher ami, σας ευχαριστώ..! Μπόρεσα επί τέλους να γελάσω πάλι με τη καρδιά μου..! *(τον αγκαλιάζει)* Spasiba..!

EISENSTEIN

Γελάσατε μαζί μου εξοχότατε..!? Φυσικά..!
Αντί να πάω στη φυλακή, έρχομαι στη φιέστα σας..! Πολύ αστείο...!
Η καμαριέρα μου με κάνει ρεζίλι μπροστά στους καλεσμένους σας..!
Επίσης πολύ αστείο...!
Γίνομαι φιλαράκι με τον Διευθυντή της φυλακής..! Μμ, ξεκαρδιστικό..!
Φλερτάρω με την ίδια μου τη γυναίκα..! Να ξεραίνεσαι στα γέλια..!
(στη Rosalinde) Κι εσύ το βρήκες σίγουρα πολύ αστείο...!
Αλλά αυτό που δεν ξέρω και δεν πρόκειται ποτέ να το μάθω,
είναι το **τι** έγινε στο σπίτι μας απόψε τα νύχτα..!
Κι αυτό δεν το βρίσκω **καθόλου** αστείο...!

ROSALINDE

Να το μάθεις..; δεν πρόκειται ποτέ..!
Αλλά θα με πίστευες αν σουλεγα, ότι τίποτα δεν συνέβη..;!

EISENSTEIN *(πικαρισμένος, αλλά εγωιστικά...)*

Δεν θα σε ρωτήσω ποτέ..!

ROSALINDE *(ρίχνοντας λάδι στη φωτιά της ζήλιας του)*

Ίσως νάναι καλύτερα έτσι..!

EISENSTEIN *(με γουρλωμένα μάτια)*

Γιατί..;?

ROSALINDE *(ρίχνοντας μια ματιά στον Falke, που γνέφει καταφατικά)*

Γιατί όλα ήταν «η εκδίκηση της Νυχτερίδας..!»

Nr. 16 Finale (σελ. 240)

ΟΛΟΙ

O Fledermaus, o Fledermaus,
laß endlich jetzt dein Opfer aus!
Der arme Mann
ist gar zu übel dran!

EISENSTEIN

Woll'n Sie mir erklären nicht,
was soll bedeuten die Geschichte'?
Noch werd' ich nicht klug daraus?

FALKE

So rächt sich die Fledermaus!

ΟΛΟΙ

So rächt sich die Fledermaus!
Doch....o Fledermaus, o Fledermaus κλπ.

EISENSTEIN

So erkläre mir doch, ich bitt'!

FALKE

Alles, was dir Sorge macht,
war ein Scherz von mir erdacht.

ΟΛΟΙ

Und wir alle spielten mit!

EISENSTEIN

Wie der Prinz?

ORLOFSKY

Ich spielte mit!

EISENSTEIN

Und Adele?

ADELE

Ich spielte mit!

EISENSTEIN (*στον Alfred*)

Ihr Souper?

ALFRED

War nichts als Mythe!

EISENSTEIN (*στη Rosalinde*)

Doch mein Schlafrock?

ROSALINDE

Requisite!

EISENSTEIN

Wonne, Seligkeit, Entzücken!
O wie macht dies Wort mich froh!
Gattin, lass ans Herz dich drücken!

ALFRED (*στον Orlofsky*)

War auch nicht grad' alles so,
wir wollen ihm den Glauben,
der ihn beglückt, nicht rauben.

ADELE

Nun, und was geschieht mit mir?

FRANK

Bleiben in Arrest Sie hier,
will ich Sie als Freund und Vater
bilden lassen fürs Theater.

ORLOFSKY

Nein. ich lass' als Kunstmäzen
solch' Talent mir nicht entgehen;
's ist bei mir so Sitte:
Chacun à son goût!.....
...'s ist mal bei mir so Sitte!

ΟΛΟΙ

's ist mal bei ihm so Sitte!
Chacun à son goût!.....

EISENSTEIN

Rosalinde, συγχώρεσε τον πιστό & αγαπημένο σου Gabriel!
Ξέρεις, για όλα έφταιγε η σαμπάνια...!

FROSCH

Άστα αυτά που ξέρεις..! Μας τάπαν κι άλλοι..! Στο φρέσκο τώρα!
(πηγαίνει να συλλάβει τον Eisenstein)

FALKE

Αλτ..! Ο φίλος μου Πρόεδρος του Δικαστηρίου σε απάλλαξε από
επτά ημέρες φυλάκισης...!

ALFRED

...γιατί την όγδοη είχα την τιμή να εκτίσω εγώ στη θέση σας...!

FROSCH

Νάτο, αυτά που λέγαμε: «το παραδικαστικό κύκλωμα»...!

ORLOFSKY

Champagner...!

*(έρχονται κομπάρσοι και ανοίγουν τα κιβώτια που βρίσκονται στη μέση της φυλακής.
Είναι όλα γεμάτα μπουκάλια σαμπάνιας, που μοιράζονται στους καλεσμένους.
Μερικά ανοίγονται και κερνάνε... Ο Frosch κοντεύει να τρελαθεί..)*

ROSALINDE

Champagner hat's verschuldet, La la la...
Was wir heut' erduldet, La la la...
Doch gab er mir auch Wahrheit
Und zeigt in voller Klarheit
mir meines Gatten Treue
und führte ihn zur Reue!
Stimmt ein, stimmt ein,
und huldigt im Vereine
dem König aller Weine!

ΟΛΟΙ

Stimmt ein! Stimmt ein! Stimmt ein!

ROSALINDE

Die Majestät ist anerkannt,
anerkannt, rings um Land
Jubelnd wird Champagner
der Erste sie genannt!

ΟΛΟΙ

Die Majestät ist anerkannt,
anerkannt, rings um Land
Jubelnd wird Champagner
der Erste sie genannt!

[ΑΥΛΑΙΑ - Τέλος τρίτης πράξης]

ΤΕΛΟΣ